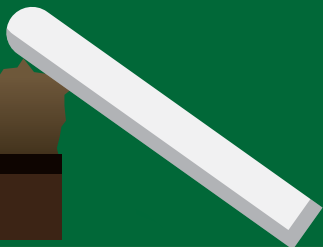

Sosyalist Liseliler

SERİYAT

EGİTİMİNE

HAYIR

Merhaba

Bir yaz dönemini geride bıraktık. Yeni bir döneme girmiş olmanın heyecanını ve umudunu taşıyoruz. Önümüzdeki dönemin “sert” ve yoğun geçeceği ise yaz aylarının başından itibaren kendini hissettirmişti. Eğitimdeki gerici saldırının ciddi oranda arttığı bir süreçten geçmekteyiz. Evrim, biyoloji müfredatından çıkarıldı. Cihad bir değer olarak müfredatta kendine yer buldu. Din dersi 2 saate çıkarıldı, biyoloji dersi 2 saate indirildi. MEB, tecavüzle gündeme gelen Ensar Vakfı’yla 5 yıllık protokol imzaladı. Bütün bu adımlar eğitimin laik ve bilimsel niteliğini yerle bir etti. AKP, açık bir şekilde insanlığın değerlerine savaş açtı.

Sosyalist Liseliler, bu sürece aydınlanma bayrağını yükselterek girecek, eğitimdeki gerici saldırının püs-kürtülmesi için mücadelesini yükseltecektir!

Adımlarımızı bu inanç ve ciddiyetle atacağımızı ilan eder, bütün sıra arkadaşlarımızı mücadelemize omuz vermeye davet ederiz.

Dergimizin bu sayısında neler var?

Bize Dair sayfamızda, Sosyalist Liseliler’in 2 yıllık dönem değerlendirmesi ve önümüzdeki dönem hedeflerimizi sizlerle paylaştık.

Eğitim sayfamızda, AKP’nin eğitimde yaptığı gerici dönüşümleri ve yürütülmesi gereken mücadeleyi işledik.

Kızıl-Kara sayfamızda, Kapitalizm ve Sosyalizmde sanatı irdeledik. Kapitalizmde sanat, piyasalaşmayla birlikte yozlaşırken, sosyalizmde ise halkın sorunlarını işleyen ve insanlığın ilerlemesine katkı koyan bir konumda bulunuyor.

Kültür-Sanat sayfamızda üç kitap tanıtımımız var. Maksim Gorki-Ana, Che Guevara- Motorsiklet Günlükleri, Nikolay Ostrovski-Çelik Böyle Sertleşti kitaplarını sizler için tanıttık.

BİZİ TAKİP EDİN

sosyalistliseliler

@sosyalistlise

sosyalistlise

28 HAZİRAN

Başbakan Binali Yıldırım "Köy muhtarlarına da evlendirme yetkisi veriliyor, il ve ilçe müftüleri de resmi nikah kıyabilecek" dedi.

Yıldırım, AKP'nin yapacağı bu düzenlemeyi "DEVİRİM" niteliğinde değerlendirdi.

18 TEMMUZ

Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz, müfredatların giriş bölümüne 'değerler eğitimi' başlığı altında bir bölüm eklendiğini bildirdi. Yılmaz, 7. sınıftan itibaren çocuklara anlatılacağı açıklanan 'cihat' kavramı için "Cihadın ne olduğu öğretmek bizim görevimiz" dedi.

21 TEMMUZ

Rusya'da yapılan araştırmalara göre, halkın Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin (SSCB) unutulmaz önderlerinden, Nazileri tarihe gömen Stalin'e olan sevgi ve sempatisinin artışı devam ediyor.

Rusya Kamuoyu Araştırmaları Merkezi'nin anketine katılan Rusya vatandaşlarının yüzde 62'si, "Stalin'in başarılarını gösteren" heykellerinin ve büstlerinin kamusal alanlara yerleştirilmesi gerektiğini söyledi. Bu görüştekilerin oranının en fazla 18-24 yaş grubunda olması ise büyük dikkat çekti. Araştırmaya göre SSCB'de "Stalin'in baskıları" iddiasıyla çok sayıda insanın zarar gördüğünü düşünen vatandaşların oranı ise yalnızca yüzde 5.

20 TEMMUZ

İstanbul-Esenler Neyyir Turhan İlkokulu'nda yaşları henüz 9-10 olan kız çocuklarına "gelinlik" benzeri kıyafetler giydirilip başlarına türban bağlandığı ortaya çıktı. Okulda düzenlenen Kuran kursu sonunda öğrenciler "gelin gibi" giydirilip başlarına taç takıldı. Çocukların ellerine verilen "Çok oynayan değil çok okuyan hafız olur" dövizleri ile, çocuk psikolojisine ve laiklik ilkesine uymayan davranışlar sergilenilmesi dikkat çekti.

21 TEMMUZ

Kartal'da Türkiye Gençlik Vakfı (TÜGVA) ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin (İBB) ortak düzenlediği yaz okulu kapsamında, 10-13 yaş aralığında çocuklar Bankalar Caddesi'nde tekbir getirilerek yürütüldü

25 TEMMUZ

MEB, önümüzdeki yıldan itibaren 1. sınıflarda yeni müfredatı çocuklara öğretmeye ve tarih derslerinden başlayarak birçok derste 15 Temmuz darbe girişimini anlatmaya hazırlanıyor.

29 TEMMUZ

Milli Eğitim Bakanlığı, geçtiğimiz yıl 45 çocuğun cinsel taciz ve istismar haberleri ile gündeme gelen Ensar Vakfı ile 5 yıllık protokol imzaladı. Protokolün içeriği ise "Çeşitli eğitim, seminer ve sosyal etkinlikler düzenlenmesi konusunda yapılan işbirliği. Buna göre Ensar Vakfı sanatsal, sportif, sosyal, kültürel, bilimsel ve teknolojik gelişimi desteklemeye yönelik eğitim, seminer, proje, gezi, kitap okuma, yarışma, kamp, yaz okulu gibi etkinlikler düzenleyebilecek.

19 AĞUSTOS

Marmara Üniversitesi'nin Küçükçekmece'deki arazisi Çevre Düzeni Planı'ndaki değişiklik ile konut ve ticaret alanı ilan edildi. Yapılan düzenlemeyle üniversite arazisine konut ve alışveriş merkezi yapılmasının önü açılmış oldu.

12 AĞUSTOS

ÖSYM üniversite yerleştirme sıralamasında okul türlerinde ek puan düzenlenmesinde hata yapıldığını açıkladı. Açıklamaya göre, hata nedeniyle bin 110 adayın ilan edilen yerleştirmesinin değiştiği, bin 628 adayın da bir programa yerleştirildiği belirtildi. ÖSYM, bir programa yerleştirildiği açıklanan bin 499 adayın ise herhangi bir programa yerleştirilmediğini açıkladı. Açıklamada, "Bu durumdan etkilenen adaylardan özür dileriz" denildi.

Sosyalist Liseliler Hazırlanıyor!

Sosyalist Liseliler, liselerde AKP'nin gerici saldırısına karşı mücadele etmek, laik ve bilimsel bir eğitim talebini yükseltmek ve liseli gençlik içerisinde sosyalizm mücadelesini örgütlü kılmak için yaklaşık 2 sene önce yola çıktı. YGS eylemleri, Haziran direnişi, Soma eylemleri, Berkin Elvan'ın cenazesiyle birlikte Türkiye'de lise mücadelesinde önceki yıllara oranla ciddi bir hareketlenme ortaya çıkmıştı. Bu süreç liselilerin "karanlığa sırtını dönmesi" ve proje okul eylemleriyle devam etti. Bu dönem liseler ne kadar hareketli olsa da, sosyalizm mücadelesinin gençlik içerisinde mevzi kaybettiği bir tablo ortaya çıktı. Böyle bir dönemde yola çıkan Sosyalist Liseliler, sosyalizm mücadelesinin gençlik içinde örgütlenmesine dair bir dizi adım attı.

2 yıllık mücadele dönemine dair bir dönemselleştirmeye gidilecekse, bu süreç kuruluş ve toparlanma dönemi olarak kodlanabilir. Çalışmaların kurulduğu, Sosyalist Liseliler Dergisi ve Aydınlanma

Okulları araçlarının geliştirildiği, eğitimdeki gericileşmeye karşı laiklik ve aydınlanma mücadelesini merkeze koyan bir çalışma etrafında örgütlenme faaliyetinin başlatıldığı uzun bir dönem geçirildi. Bununla birlikte başkanlık referandumuna dair "Hayır diyen liseliler buluşuyor" isimli bir buluşmayla memleket gündemine liselerden yanıt üretilmeye çalışıldı.

Eğitimdeki Gerici Saldırıları Artarken Yeni Bir Süreç Tariflemek

AKP, iktidara geldiği günden bu yana gençliğin kapsanmasına dair bir dizi hamle yaptı. 4+4+4 sistemi, seçmeli adı altında zorunlu din dersi verilmesi, okullara mescid açılması, müfredatlardaki gerici dönüşüm, İmamhatip okullarındaki artış, proje okul sistemini bu gerici hamlelere örnek olarak sıralayabiliriz. Gençliğin kazanıl-

ması, geleceği kazanmak anlamına geliyor. AKP, gerici, piyasacı ve işbirlikçi İkinci Cumhuriyet'in temellerini atarken, ideolojisinin gençlik içinde var olması için elinden geleni yapıyor. Eğitim sistemi nitelik ve sosyal yaşantı açısından gericileşiyor, gençlik cemaatlerin ve tarikatların eline bırakılıyor. Bütün bu süreç, laik ve bilimsel eğitimi tasfiye ederken, gençliği geleceksizliğe, uyuşturucuya ve intihara sürüklüyor. Dolayısıyla Türkiye'de gençliğin sorunlarını, düzenden ve siyasi iktidardan bağımsız olarak ele almanın bir gerçekliği bulunmuyor. Bu sürece dair bütünlüklü bir yaklaşımın ve düzeni karşısına alan örgütlü bir mücadele hattının önemi ise her geçen gün hissediliyor.

"Türkiye'de gençliğin sorunlarını, düzenden ve siyasi iktidardan bağımsız olarak ele almanın bir gerçekliği bulunmuyor."

“Kuruluş ve toparlanma olarak kodladığımız 2 yıllık süreç, yerini güçlenmenin ve derinleşmenin arttığı bir “atılım” sürecine bırakmak zorundadır.”

Bugün ise eğitimdeki gerici saldırının yoğunlaştığı bir süreçten geçmekteyiz. Evrim biyoloji müfredatından çıkarıldı. Din dersi 2 saate çıkarılıp, biyoloji dersi 2 saate düşürüldü. Cihatçılık bir değer olarak müfredatta kendine yer buldu. 15 Temmuz bir “kahramanlık” destanı, Haziran direnişi ise iç ve dış mihrakların ayaklanması olarak anlatılıyor. Bu yeni içeriğiyle birlikte okullarda adlı adınca şeriat eğitimi verilmesi planlanıyor. AKP yeni bir süreci açıyor, gençlik ise bu gericileşmeye dair tepkili olsa da tepkisini örgütlü ve süreklileşmiş bir sürece akıtamıyor.

Yeni Süreci Tanımlamak

Önümüzdeki sürecin Sosyalist Liseliler açısından iki temel noktası bulunuyor. Birincisi, eğitim sistemindeki gerici saldırıların artışı ve liseli gençlikte biriken tepkiler yeni bir sürecin açılmasını zorunlu kılıyor. Buradaki yeni süreç tanım-

laması ise mücadelenin yeni veya farklı saiklerle yürümesi değil, liselerdeki mücadelenin örgütlü ve süreklileşmiş bir hal alması, adlı adınca ete kemiğe bürünmesidir.

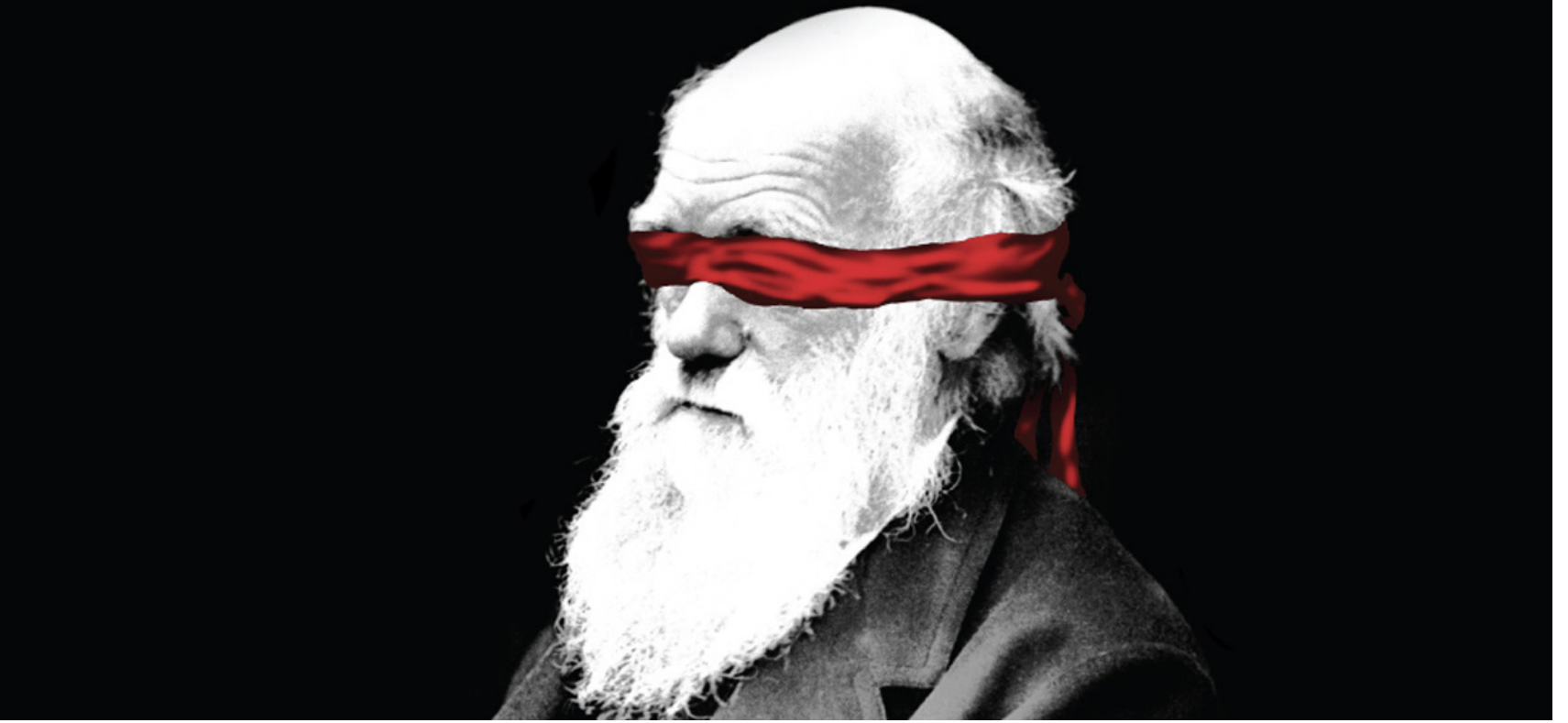
İkinci nokta ise Sosyalist Liselilerin öznel durumudur. Kuruluş ve toparlanma olarak kodladığımız 2 yıllık süreç, yerini güçlenmenin ve derinleşmenin arttığı bir “atılım” sürecine bırakmak zorundadır. Bütün başlıklarda güçlenen bir çalışma pratiği var etmemiz gerektiği yaz dönemine girişle birlikte kendini hissettirmeye başlamıştır. Önümüzdeki iki nokta ise birbirinden ayrı değil, tersine birbirini besleyen bütünlüklü bir süreç olarak örgütlenecektir.

Eğitim sistemindeki gerici dönüşümün liselilerde tepki biriktirmesi fakat, bu tepkinin örgütlü ve doğru bir politik hatta akıtılamaması bir sorun olarak değil, müdahale edilmesi gereken bir başlık olarak kodlanmalı ve kollar sıvanmalıdır!

Önümüzdeki Dönem Hedeflere Dair

Sosyalist Liseliler, eğitimdeki gerici ve piyasacı dönüşümün düzenle ve AKP ile bağını kuran bir mücadele hattını liselerde örgütlü kılmayı merkeze koyan bir süreci örgütleyecek, Aydınlanma Okulları'nı gericiliğe karşı bir mücadele odağı haline getirecektir. Yine meslek liselerindeki sömürü ve staj sorununa, meslek lisesi öğrencilerinin sermaye tarafından ucuz iş gücü olarak görülmesine karşı emeğin sesinin yükseltileceği bir mücadele sürecini örecektir.

AKP'nin gençliği karanlığa sürüklemesine karşı, liseli gençliğin bir dizi alanda üretimde bulunmasını önemseyen bir yaklaşımla hareket edecektir.

Eğitimde gericiliğin son uğrağı: Müfredat değişikliği

AKP'nin öznel tarihi içerisinde iktidarlarının sürekliliği için önemli bir eşiği ifade eden '2010 referandumu' ve sonrası gündeme taşınarak uygulamaya geçirilen 4+4+4 eğitim sistemi, kuşkusuz ki eğitimde gericileşmenin en önemli adımlarından biriydi.

AKP, iktidarı boyunca toplumsal yaşamın her alanında dinselleşmeyi adım adım hayata geçirmiş, bu toplumsal alanın siyasal iktidara entegre edilmesindeki işlevi nedeniyle 'eğitim' başlığına özellikle önem atfetmiştir. Resmi eğitim, AKP'nin İslamcı ideolojisinin toplumsal boyutta hakim hale gelmesinde araç olarak görülmektedir.

Mevcut durumda toplumun önemli bir kesimiyle kavgalı olan Erdoğan ve AKP hükümeti bu sıkışma içinde atlattığı her engelden sonra iktidarlarını uzun vadede dengeye kavuşturacağını umdukları tüm uygulamaları hayatımıza sokmaktadırlar. Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz'ın müfredat değişikliğine dair yaptığı açıklamada, 2030-2050 projeksiyonlarına sahip olduklarını, bu doğrultuda hareket ettiklerini ifade etmesi boşuna değildir. Söz konusu ilerici halk kesimleriyle uzlaşması imkansız olan AKP, bu ilerici birikimi ülkenin geleceğini ifade eden çocuk ve gençleri gerici ideolojileri doğrultusunda dönüştürerek dağıtmanın peşindedir. AKP'nin planlarının suya düşeceği aşıkardır ancak son değişikliklerle tamamen dinsel bir zemine oturtulan eğitim sisteminin ülkemizin gidişatı açısından tehlikeleri de ciddiye alınmalıdır.

Çok küçük yaşta eğitime başlayan (4+4+4 sistemiyle 5 yaş) çocuklara ilkokuldan ve hatta okul öncesi eğitimden itibaren "değerler eğitimi" ve zorunlu din dersleri ile 'dinsel düşünme biçimi' benimsetilmeye çalışılmakta; böylece düşünmeyi, sorgulamayı, şüphe etmeyi, araştırıp öğrenmeyi, bilimsel bilgiye merakı gidermemeleri, günaha girmek korkusuyla akıllarından dahi geçirmemeleri istenmektedir.

Söz konusu müfredat değişikliği ne tesadüftür ki hükümete yakınlığıyla bilinen Eğitim-Bir-Sen'in ders müfredatlarının değiştirilmesine ilişkin raporunun ardından gündeme gelmiş, hemen ertesinde bakanlıkça müfredat değişikliği hazırlıklarına başlandığı açıklanmıştır. Bakanlıkça hazırlanan taslakta her ne kadar amaç olarak demokratik, evrensel değerlere, insan haklarına saygılı, çoğulcu bir eğitim sağlamak gösterilse de temel aldıkları anlaşılın Eğitim-Bir-Sen'in raporunun sunumunda geçen ifadeler gerçek amacı ortaya koymaktadır. Sunumda "Cumhuriyet elitleri, dini bağların güçlü olduğu, maneviyatçı bir toplumdan, seküler bir ulus inşa etmek hedefiyle hareket etmiştir. Kemalizm olarak tanımlanan bu ideoloji devleti bireye önceleyen, farklılıklara izin vermeyen ve tek tipçi bir eğitim anlayışını dayatmıştır." denilmektedir. Esas dertlerinin laiklik ve cumhuriyet düşmanlığı olduğu buradan da görülmektedir.

Değişikliklerin içeriğine gelecek olursak:

1- Değerler Eğitimi: Kimin değerleri?

Değerler Eğitimi yeni müfredatın ana odağı olarak planlanmış, bütün derslerin içeriğine dahil edilmiştir. Her ne kadar dostluk, adalet, sevgi vs. gibi kavramlar dile getirilse de derslerin içeriğine baktığımızda söz konusu değerler açısından İslam dininin ve Sünni mezhebinin temel alındığı görülmektedir. Yeni nesillere "milli ve manevi değerleri" benimsetme hedefinin sıkça vurgulanması da dinci, mezhepçi ve milliyetçi bir eksenin hakim kılındığını ortaya koymaktadır. Asıl amaç ise matematikten felsefeye, müzikten tarihe bütün derslerde değerler eğitimi adı altında dinsel bir düşünüş biçimini öğrencilere benimsetmekten başka bir şey değildir.

2- Bilim, felsefe, tarih ve sanat derslerinde "sadeleştirme"

Yeni müfredatta bilimden evrim teorisi; felsefeden akılcılığın, pozitivizmin; tarihten cumhuriyetçiliğin, Atatürkçülüğün; sanattan "milli" görülmevnenlerin çıkarılmasına sadeleştirme, basitleştirme, tartışmalı olanları eleme gibi gerekçeler gösterilmektedir. Oysa örneğin evrim teorisi, canlı biliminin temelini oluşturmaktadır ve bilimsel açıdan yapılan tartışma evrimin varlığı veya yokluğu konusunda değildir. Felsefe dersinde ise özellikle teolojik, skolastik düşüncelere sahip filozoflara yer verilirken, akılcı, eleştirel filozoflar ne kadar önemli olurlarsa

olsunlar yok sayılmıştır. Örneğin yeni müfredatta Thales'ten, Jean-Jacques Rousseau'ya, doğa filozoflarından Karl Marx'a kadar felsefenin önemli isimleri yer almamaktadır.

3- Atatürkçülük yok, Osmanlılık var

Yeni müfredatta 'sadeleşme' kılıfı altında yapılan ideolojik elemanın bir diğer hedefi de Mustafa Kemal'e ve cumhuriyet dönemine dair konular olmuştur. İlkokulda Hayat Bilgisi dersinde, ortaokulda ise Sosyal Bilgiler derslerinde Atatürk'e ilişkin kısımlar ciddi anlamda daraltılmış, içeriği AKP ideolojisine en az ters düşecek biçimde değiştirilmiştir. Tarih anlatımında Atatürk'ün devrimci kişiliğine ve cumhuriyet dönemine daha az yer verilirken, Milli Mücadele dönemine ağırlığın kaydırıldığı görülmektedir. Ülkeyi taşıdıkları gericiğin, cumhuriyet döneminin kazanımlarıyla çelişmesini öğrencilerin anlayacağından korktukları içindir ki örneğin sosyal bilgiler dersinin kazanımları arasında yer alan "Atatürk inkılaplarının öncesi ve sonrasındaki günlük yaşam kanıtları birlikte gösterilir" kısmı müfredattan çıkarılmıştır. Kılık kıyafet inkılabı gibi günlük yaşamın modernleşmesine ilişkin kazanımların öncesini ve sonrasını irdelerken günümüz Türkiye'sinde sarığın, peçenin yaygınlığını öğrencilere açıklamaktan elbette ki kaçınılmaktadırlar.

Bir diğer önemli değişiklik ise laiklik başlığındadır. Önceki müfredatta Atatürk'ün ilkeleri konusunda anlatılan "laiklik" kitaplardan tamamen çıkarılmıştır. Çıkarılan bir diğer ilke ise "devletçilik" olmuştur. Bunun da ötesinde "sekülerizm" din dersi içerisinde inanç problemi olarak satanizmle birlikte öğretilmek istenmektedir.

Kuruluş ve yükseliş dönemlerine ağırlık verilirken, Osmanlı'nın yıkılıp yerine cumhuriyetin inşa edildiği gerçeğinden cumhuriyet dönemi Osmanlı'nın devamı niteliğinde yansıtılmıştır.

4- Din derslerinde İslam ve Sünnilikten başka inanca yer yok

'Kemalist eğitimin' tek tipçiliğinden, farklılıklara saygı göstermeyişinden yakınanların hazırladıkları müfredatta, özellikle de din derslerinin içeriğine baktığımızda ise tamamen İslami-Sünni bir eksenin hakim olduğu görülmekte-

dir. AKP mezhepçi, ümmetçi bir anlayışı gelecek nesillere dayatmak istemektedir. Öğrencilerin düşünce dünyalarını İslamcı ideolojiye göre şekillendirme amaçları müfredat taslağında da ifade edilmektedir. Ortaöğretim Seçmeli Temel Dini Bilgiler dersinde kazandırılacak 'beceriler' arasında "Dini ve ahlaki değerleri benimseme, dini ve milli değerlerin yaşatılmasına yönelik bir dünya görüşüne sahip olma" yer almaktadır.

İslamcı ideolojinin uğruna her türlü katliamı, vahşeti meşrulaştırdığı "cihatçılık" düşüncesi ise tarihten, din derslerine kadar birçok dersin içeriğinde yerini almaktadır. 23 Nisan Ulusal Egemenlik Bayramı'na alternatif yaratma çabasıyla "Kut-ül Amare Kuşatması" da tarih anlatımına dahil edilmiştir. Görülen o ki AKP adım adım kendi İslamcı tarihlerini resmi tarih anlatımı haline getirmektedir. AKP dönemiyle birlikte açılan imam hatip ortaokulları ve sayısı oldukça arttırılan imam hatip liselerinin müfredatı ise çok daha kaygı vericidir. Şeriat hükümlerine yer verilen derslerde dinden çıkanın öldürülmesinin gerekip gerekmediği tartışılıyor ve kırbaç, kol kesme gibi cezalardan bahsediliyor. Ayrıca laikliğin amacının dinden uzaklaştırmak olduğu gibi ifadeler de ders kitaplarında yer alabiliyor.

5- 15 Temmuz ders kitaplarında

AKP, eski dostu olan Gülen cemaatinin darbe girişiminin başarısızlığa uğramasını kendi yazdıkları bir 'destan' olarak addetmekte, bu safsatayı ders kitaplarına da dahil etmek istemektedir. 15 Temmuz'un ilkökul kitaplarına dahi fotoğraflarıyla birlikte konulması planlanmaktadır. Oldukça yakın zamanda gerçekleşen bir siyasi hadisenin resmi eğitime dahil edilmesi AKP'nin cemaatle geçmişteki ortaklığını toplumsal hafızadan silme, kendi suni tarihlerini ülkenin gerçeği gibi yansıtmaya çabasından başka bir şey değildir.

6- Öğretme yöntemi: Aşılama, telkin, örtük programlama

Müfredat değişikliği metninde değerlerin öğretim yöntemi telkin, aşılama yöntemi olarak ifade edilmektedir. "Milli manevi, ahlaki değerlerin örtük bir biçimde aşılanması" hedefi açıkça dillendirilmiştir.

7- Piyasacı eğitim anlayışı: Girişimcilik, kariyerizm temel beceri olacak

Tıpkı değerler eğitimi gibi müfredatın bütününe dahil edilen 15 adet temel beceri ve yeterlilik arasında "inisiatif alma ve girişimcilik algısı" yer almaktadır. İçeriğinde ise kariyer yönetimi, risk alma, rekabet gibi 'beceriler' sayılmaktadır. Yeni müfredatta elbette ki piyasanın ihtiyaçları da dikkate alınmış, başarılı olmanın rekabetçi, girişimci bireyler olmaktan geçtiği benimsenmeye çalışılmıştır.

8- Eğitime dinci vakıfların, derneklerin cemaatlerin dahil edilmesi

Müfredat değişikliğine dahil olmasa da bir diğer önemli konu MEB'in 45 çocuğa tecavüzün yaşandığı Ensar Vakfı'na "sanat, spor, kültür, bilim ve teknoloji" alanlarında öğrencilere eğitim ve seminer verme; gezi, kamp, yaz okulu gibi faaliyetler düzenleme yetkisi tanınmasıdır. Dinci yapılanmasıyla bilinen söz konusu çocuk tecavüzcüsü vakfın öğrencilere sanat, bilim gibi konularda eğitim vereceğini, kamplar düzenleyeceğini düşünmek dahi korkunçtur.

AKP çocuk zihinlere resmi eğitimle sızabildiği kadar sızmaya, boş bıraktığı alanları da dinci vakıflarla cemaatlerle doldurmaya çalışmaktadır. Öğrencileri okul hayatı dışında da gericilikle kuşatma planları söz konusu vakıf ve cemaatlerle hayata geçirilmeye çalışılmaktadır. Özetle AKP son müfredat değişikliği ile toplumsal yaşamın dinselleştirilmesinin önemli ayaklarından biri olan eğitim başlığında ciddi bir mesafe kat etmeyi düşünmektedir. AKP iktidarı için ülkenin ilerici birikimiyle hesaplaşma hayati bir mesele haline gelmiştir, ancak o iş sandıkları kadar kolay değildir. Bu ülkenin ilerici kesimleri, AKP'nin karanlık emellerinin pekala farkındadır.

Sosyalist Liseliler olarak, dayatılan bu gerici müfredatta, laikliğin tasfiyesine, eğitimin bilimsel olmaktan tamamen çıkarılmasına karşı her alanda karşı koyma görevinin de bizler açısından hayati bir mesele olduğunun bilincindeyiz. AKP'nin geleceğimizi karanlığa sürüklemesine izin vermeyecek, umdukları gibi itaatkar, kindar ve dindar bir gençlik değil düşünen, sorgulayan, boyun eğmeyen bir gençlik kuşağı yaratmak hedefiyle mücadeleyi yükselteceğiz.

Piyasalaşmanın getirdiği son nokta: Çürüme!

Sanatın kapitalist ve sosyalist ülkelerdeki farklılıklarını incelemeyen önce "Sanat Nedir?" sorusunu cevaplamak çok daha sağlıklı bir rota çıkaracaktır. Birçok sanatçıya ve felsefeciyeye göre sanatın çok farklı tanımı olsa da sanatın en kısa tanımı; insan aklının ürünüdür ve yapaydır. Fakat biz Sosyalistlerin dünyaya bakış açısından sanata bakılacak olursa, sanat toplumsal yapının kendisinden etkilenen bir olgudur.

Toplum ve toplumsal olaylardan etkilenme meselesini biraz açacak olursak; sanat insanlığın düşünebilme yetisini kazanması ile birlikte toplumsal yaşamın her daim kritik parçalarından olmuştur. Sanatsal öznelerin ilk örneklerini mağara resimlerinin keşfedilmesi ile görüyoruz. Mağara duvarlarına yapılmış olan resimlerin temel amacı her ne kadar yaşanılmakta olan coğrafya ile ilgili bilgilerin gelecek nesillere aktarılması ve/veya o bölgede yaşayan göçebe toplumlara yol göstermek olsa da sanatın en ilkel ilk örnekleri olmuşlardır.

İnsanlık tarihinin ilerleyen dönemlerinde özellikle Anadolu bölgesindeki tarihsel olarak en ileri toplumlarda sanat toplumsal statüyü belirlemeye, bir zenginlik göstergesi olarak kullanılmaya başlamıştır. Bu değişim ile birlikte aslında sanatın konumunu belirleyen sanatçının beğenilme ve toplum tarafından kabul görme refleksi gelişmiştir. Bu refleks toplumsal birçok olayın sanatın her dalında vücut bulmasına sebep olmuş ve sanat insanlık tarihinin yine merkezine yerleşmiş bulunmuştur.

Elbette ki insanlık tarihinde sanatçıların azınlığı oluşturan insanlar için de üretimde buldukları görülmüştür fakat genelinde her sanatçı dönemsel akımları takip edip o doğrultuda üretimde bulunma ihtiyacı duymuştur.

İnsanların kapitalizm öncesi dönemlerinde yani dinin toplumsal yapıya ve toplumsal yönetime direk müdahalesinin olduğu zamanlarda sanatçıların dini

otoritenin altında ki üretimleri daha çok dini olayların somutlanması ile kısıtlı kalmıştır.

İnsanlık tarihinin en ileri adımlarından birisi olan Fransız Devrimi'nin gerçekleşmesi ile birlikte dini otoritenin dağılması sonucu sanatçıların üretimleri daha çok insanların iç dünyaları, duyguları ve doğal manzaralar olmuştur. Bu gelişimin altında yatan temel esas ise Fransız Devrimi'nin gerçekleşmesinden önce insanlık tanrı tarafından verilmiş olan bilinç tarafından yönetildiklerini ve yönlendirildiklerini düşünmüşlerdir. Ancak Fransız Devrimi ile insanlar ilk kez kendi kendilerini yönetebildikleri bir sistem olan Cumhuriyet'e adım atmış oldular... Bu gelişmeler esnasında sanat hem etkilenen hem de etkileyen safta olmuştur. Fransız Devrimi sürecinde kiliselere karşı ayaklanmaların yaşandığı dönemlerde sanatçıların, aristokratların ve felsefecilerin ağır çoğunluğu isyancıların yanında yer almıştır. Bunun sebebi ise insanların hayal güçleri ilk kez bu kadar hür kalma şansına ulaşmıştır.

Sanatçıların kendi aralarındaki en net ve hatta neredeyse ilk ayırım İngiltere'de Sanayi Devriminden sonra gerçekleşmiştir. Sanayi Devrimi ile birlikte feodal dar ekonomik yapı dağılmış yerine büyük fabrikalarının olduğu, büyük ekonomik yapıya sahip şehirler kurulmuş. Bunlar gerçekleşirken burjuvazi feodal dini ve ailevi ilişkileri dağıtması ile sanatın öncesine göre çok daha özgürleşebileceği bir zemin açarken başka bir zeminde sanata prangalar takmıştır.

Burjuvazinin emek sömürüsü ile elde ettiği serveti sanatçıların çok daha portre, resim siparişleri almasını sağlamış ve sanata bir hareketlilik katmış gibi görünse de aslında sanata vurulan en büyük darbeyi indirmiş oldu. Sanatçıların üretimlerinin para tarafından belirlendiği, üretilen sanat eserlerinin değerinin para ile ölçüldüğü bir zemine düşmüştür. Yaşanan bu dönüşüm sanatçıların

kendi aralarında bir ayrıma düşmelerine sebep olmuştu. Yenilikçi sanatçılar ve muhafazakar sanatçılar... Muhafazakar sanatçılar burjuvazinin istekleri doğrultusunda sanatlarına şekil vermeye devam etmiş ve aslında sanatın kendi özünde ki dışavurumculuğu red edip "zannat" (?) dediğimiz olguya kaymış oldular. Yenilikçi sanatçılar ise ilerici toplumsal olayların öncüsü olmuş sanatçıları bu perspektif ile icra etmişlerdir.

Çizmiş olduğumuz tabloda kapitalizm öncesi ve sonrası sanatın konumunun anlaşılacağı gibi özünde toplum içerisinde bulunan sınıfsal savaşlardan etkilenen ve etkileyen konumda yer aldığı aşikar. Kapitalist sistem içerisinde sanatçıların toplumsal hiyerarşide yer edinebilmeleri ve hayatta kalabilmeleri için burjuvazinin istekleri doğrultusunda hareket etmeleri istenmektedir. Dayatılan bu ambargo özünde feodal dönemde ki dini otoritenin işleyiş biçimi ile neredeyse aynıdır.

Günümüz Türkiye'si üzerinden örneklen-dirmek gerekirse AKP iktidarı ile birlikte ülkemizde ki aydınlanmacı ilerleyiş zorlu eşikler ile karşılaşmıştır. "Yandaş" terimi AKP'nin baskıcı, kayırmacı halk dilinde torpilin ağır bastığı bir sistem yaratması ile birlikte sanatçıların arasında ete kemiğe bürünmüş oldu. Yukarıda bahsettiğimiz sanatçıların toplum tarafından kabul görme ve toplumsal statü kazanma hırsları sanatın ve sanatçıların iktidara göre şekil alma, onların çizdiği cemberde oynamalarına sebep olmuştur. Kapitalizm toplumda yaratmış olduğu çürüme Türkiye de sanatı ve sanatçıları Recep İvedik tiplemesine hapsetmiştir.

Sosyalist Liseliler olarak bu çürümüşlüğe de, sömürü düzenine de cevabımız net-tir. Bırakalım onlar Recep İvedik olsunlar biz Nazım Hikmet, Ahmet Arif, Yılmaz Güney olmaya devam edeceğiz!

Sosyalizmin sanata etkisi: Sanatın özgürleşmesi!

Sosyalizm’de sanat ve sanatçıların konumunu açmadan önce bakılması gereken bir nokta var o da Sosyalistler ne yapmak istiyor. Sosyalistler sonuç olarak kapitalizmi yıkmak ve yerine sosyalizmi inşa etmek istemektedir. Bunun temel amacı dünyada ki bütün insanların düşsel bir özgürlüğe kavuşmasıdır. Kapitalizm’in içerisinde barındırdığı sınıfsal sömürü düzeninin devamı için bazı insanların bazı insanlara göre daha az düşünmesi ve daha fazla çalışması gerekmektedir. Sosyalistlerin buraya bakış açısı her insanın eşit olduğu ve özünde insanlarda ki bilincin yaşam koşulları tarafından belirlendiğidir. Ekim Devrimi’nden önce sanat, maddi gücü ve düşsel anlamda kendisini geliştirmeye vakit bulanların yani burjuvazinin hegemonyası altındaydı. Fakat Ekim Devrimi’nin gerçekleşmesi ile birlikte ekonomik ve politik ilişkilerin bütünü kökten değişti. Kapitalist sistemde ki, düşsel dünyaya üzerinde kurulan baskı ortadan kalkmış, insan aklı bu güne kadar ki en ileri noktasına gelmiştir. Ekim Devrimi ile iktidar işçi sınıfına geçmiş, burjuvazinin ve din adamlarının toplum üzerinde ki otoriter yönetim ve sömürü ilişkisinin ortadan kalkması ile sanatçıların ve toplumun düşsel dünyalarında ki sınırlarda kalktı. Devrim sonrası da savaş ile ablukanın çetin bir iç savaş sosyalizmine yol açtığı bir dönemde, sanatçıların

özel pazarları da tümüyle yıkıldı. Bu pazarlarda isim yapmış, eserlerini kolayca sergilemiş isimler(kara bölümünde belirttiğimiz muhafazakar sanatçılar) zor durumda kalmış, devrimden de burjuvaziden de uzağa düşmüşlerdir. Patronların ortadan kalkması ile sanatın maddi yanı yok olmuş ve sanat tam anlamıyla gerçek, saf sanata dönüşmüştür. Bu süreçte devrim öncesinde piyasanın dışına itilmiş, genç, sosyalist sanatçılar yani ticari başarıdan yoksun sanatçılar doğal olarak daha az etkilenmişlerdir. Sanatçıların Ekim Devrimi’ne kadar olan davranış biçimlerinin dönüşümü elbette bir anda olmamıştır. Sanatçıların burjuvaziye kendilerini pazarladıkları zeminin ortadan kalkması ile Rus sanatçıları kendilerini bir boşlukta hissetmiş ve üretimlerini durdurmuşlardır. SSCB bu süreçte sanatçıların üretkenliklerini tekrar kazanmaları için teşvik politikaları ve siparişler üzerinden alımlar yapmıştır. Fakat yoğun savaşların devam ettiği, büyük kayıpların, ağır yaraların açıldığı bir dönemde yani Ekim Devrimi’nin hemen sonrasında dahi çıkan tabloda sanatın ve sanatçıların geldiği nokta oldukça ileridir. Bu süreçte oldukça değerli yeni ve yetenekli genç sanatçılar çıkmıştır. Sosyalist rejimde sanat denilince en büyük tartışmalardan birisi ise sanatsal üretimin özgürlüğüdür. Bu tartışmada sosyalizmin karşısında kalmak, insanlık tarihine bakıldığında imkan-

sızdır. Kapitalizm’de sanat bölümünde de açtığımız gibi sanatın kendisi toplumdaki ve toplumsal olaylardan bağımsız bir şey değildir. Sanatçıların sanatsal üretimleri için gerekli olan hammaddeyi toplumdaki ve toplumsal olaylardan elde etmektedirler. Bunun yansıması olarak toplumsal olayların ve toplumsal sınıfların kendisi bütünüyle sanatın kendisini etkiler. Her devrim kendi sanatçıları yaratır. Sanatçıların toplumda ki coşkuyu, heyecanı dile getirebilmek için sanatsal üretimlerini en üst mertebeye kadar taşımışlardır. Nasıl ki Fransız Devrimi kendi sanatçıları yarattıysa sosyalizm de kendi sanatını ve sanatçısını yaratmıştır. Dolayısıyla sanatçının ve sanatın üretim ilişkilerinden ve toplumdaki bağımsız olması safasızdan ibarettir. Bu düzlemde sosyalizm de sanatın abluka altına alınması ihtimali yoktur. Tarihte ki her ekonomik/toplumsal yapıda sanata ve düşünceye her zaman bir sınıf tarafından müdahale olmuştur. Her yönetim biçimi sanatçıları ve düşünce adamlarını yanlarında tutabilmek için farklı birçok aygıtla müdahale etmiştir. Ancak sınıfların ortadan kalktığı bir sistemde yani sosyalizmde böyle bir meselenin yaşanması son tahlilde imkansızdır. Sosyalizm de elbette bir sınıfın propagandası yapılmaktadır. O da tüm dünya işçi sınıfının propagandasıdır. Sömürsüz bir dünyanın propagandasıdır.

Geleceğimizi inşa etmek için...

Türkiye’de meslek liseleri yıllardır, iktidarın ve sermayenin göz diktiği yerde durmaktadır. Bunun sebebi ise meslek liseleri ile birlikte ara eleman yetişme sorununu çözmektir.

15 yıllık AKP iktidarı, kendi yeni kuşağını yaratmak, iktidarını sağlamlaştırmak üzere toplumsal alanda birçok değişikliğe başvurmuştur. Ülkemizde en son yaşanan 15 Temmuz darbe girişimi, temelinde iki siyasal islamın çatışması olarak hafızalara kazınmış; bu tarihten itibaren OHAL ve KHK’larla yönetilen bir ülke haline dönüşmüştür.

Referandum döneminde “evet” çalışmalarını OHAL’in kaldırılması üzerinden kodlayan iktidar krizi fırsata çevirerek, OHAL’i ve KHK’ları sermaye sınıfının çıkarları doğrultusunda işletmiş ve yeniden sermayenin desteğiyle adımlarını atmıştır.

Uluslararası Yatırımcılar Derneği (YASED) toplantısında, “OHAL’i biz iş dünyamız daha rahat çalışsın diye yapıyoruz. Biz göreve geldiğimizde Türkiye’de OHAL vardı ama bütün fabrikalar grev

tehdidi altındaydı. Hatırlayın o günleri. Ama şimdi grev tehdidi olan yere biz OHAL’den istifade ederek anında müdahale ediyoruz.” diyerek sermaye sınıfının yanında olduğunu açıkça göstermiştir.

Türkiye’de sermaye sınıfı, nitelikli ve ucuz iş gücü aramaktadır. Meslek liselerindeki öğrencilere bu göz ile bakılmaktadır. Meslek liseleri bugün, teorik olarak donanımlı, pratikte ise kalifiye iş gücü yetiştirdiğinden Türkiye’deki ve eğitimdeki dönüşümün içerisinde yer almaktadır.

Meslek lisesindeki öğrencilerinin üniversitelere geçişinin kaldırılması, ek puanların düşürülmesi, meslek lisesi mezunlarını “işçi”

olarak tutabilmek için atılan adımlardan biridir. Meslek liselerinde milliyetçilik, dini örgütlenmelerin arttırılmaya çalışılıyor olması, vetiştirilen bireylerin işverlerinde hak arayışını şükürcülükle perdelemekten geçmektedir.

“Bugün liselerimizde yükselteceğimiz aydınlanma bayrağı, gelecekte kuracağımız eşit, özgür ve aydınlık bir ülkenin Sosyalist Türkiye’nin yapı taşlarını oluşturacaktır. Gericileri, piyasacı iktidara boyun eğmeyecek, sermayeye teslim olmaya çağız.”

Meslek liseleri, işleyiş olarak üreten insan gücünü yaratmaktadır. Bu sebeple bizlerin üretimden gelen gücümüzün farkında olması gerekmektedir. Emeğimiz üzerinden atılan sömürü adımlarına karşı, eğitimdeki gerici dönüşümle yaratılmaya çalışılan yeni birey-işçi karakterine karşı, imam hatipleşmeyle yaygınlaştırılacak şükürcülüğe karşı, meslek liselerini büyük sermayeye pay etmelerine karşı mücadeleyi büyütme başka çıkar yolumuz bulunmamaktadır.

GORKİ ANA

ROMAN YAYINLARI

MAKSİM GORKİ – ANA

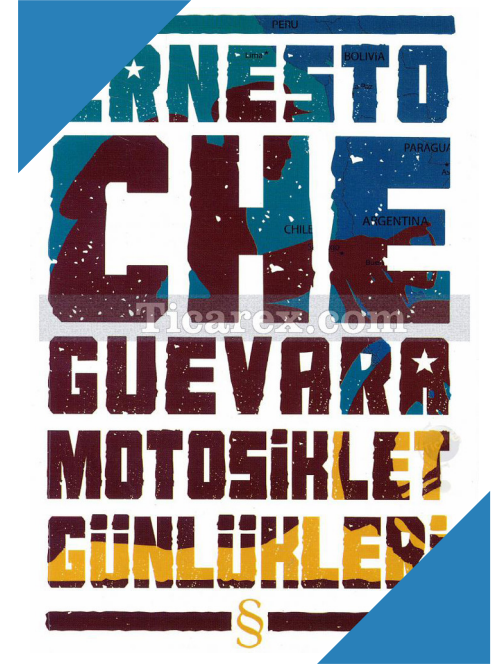
Ana romanı, Rusya’da devrimden önce gelişip serpilen vahşi kapitalizmi işçiler ve köylüler arasında yaratmış olduğu sömürüyü ve yoksulluğu anlatmaktadır.

Roman genç bir işçi olan Pavel’in devrimci mücadeleye katılmasını anlatır. Pavel’in annesi Nilovna yaşamı boyunca zorluk çekmiş, kocasından sürekli dayak yiyen içine kapanık bir kadındır. Kocasının ölümünden sonra Pavel’e daha sıkı sarılmış ve sefalet içinde geçen hayatı daha kötüye gitmiştir. Nilovna oğlu sayesinde devrimci mücadeleye katılmış ve inandığı ,mücadele ettiği değerler için yeri geldiğinde fabrikada bildiri dağıtmış, yeri geldiğinde ise insanları bilinçlendirmek için köylere gitmiştir. Pavel sürgün cezası alınca oğlunun mahkemede yaptığı savunmayı bildiri halinde dağıtırken yakalanıp tutuklanmıştır.

Sosyalist gerçekçi edebiyat denilince ilk akla gelen yazar Gorki, Ana romanını sade ve toplumun her kesiminin anlayabileceği dilden yazmıştır.

MOTORSİKLET GÜNLÜKLERİ-CHE GUEVEARA

Che bu kitabı 23 yaşında yaşın arkadaşı Alberto Granoda’yla birlikte motorsikletle Güney Amerikaya yolculuğunda tuttuğu günlüklerden oluşmuştur. Che bu yolculuğa Amerikayı keşfetmek için çıkar ve bunun için üniversiteyi, ailesinin ve ilk aşkını geride bırakır. Çeşitli ülkelere ve cü zamlıların bulunduğu hastaneleri ziyaret ettikçe Amerikada yoksulluğun ve işçi sınıfının içler acısı durumunu görerek sosyalist mücadeleye ilk adımlarını atma kararı alıyor.

NİKOLAY OSTROVSKİ ÇELİK BÖYLE SERTLEŞTİ I

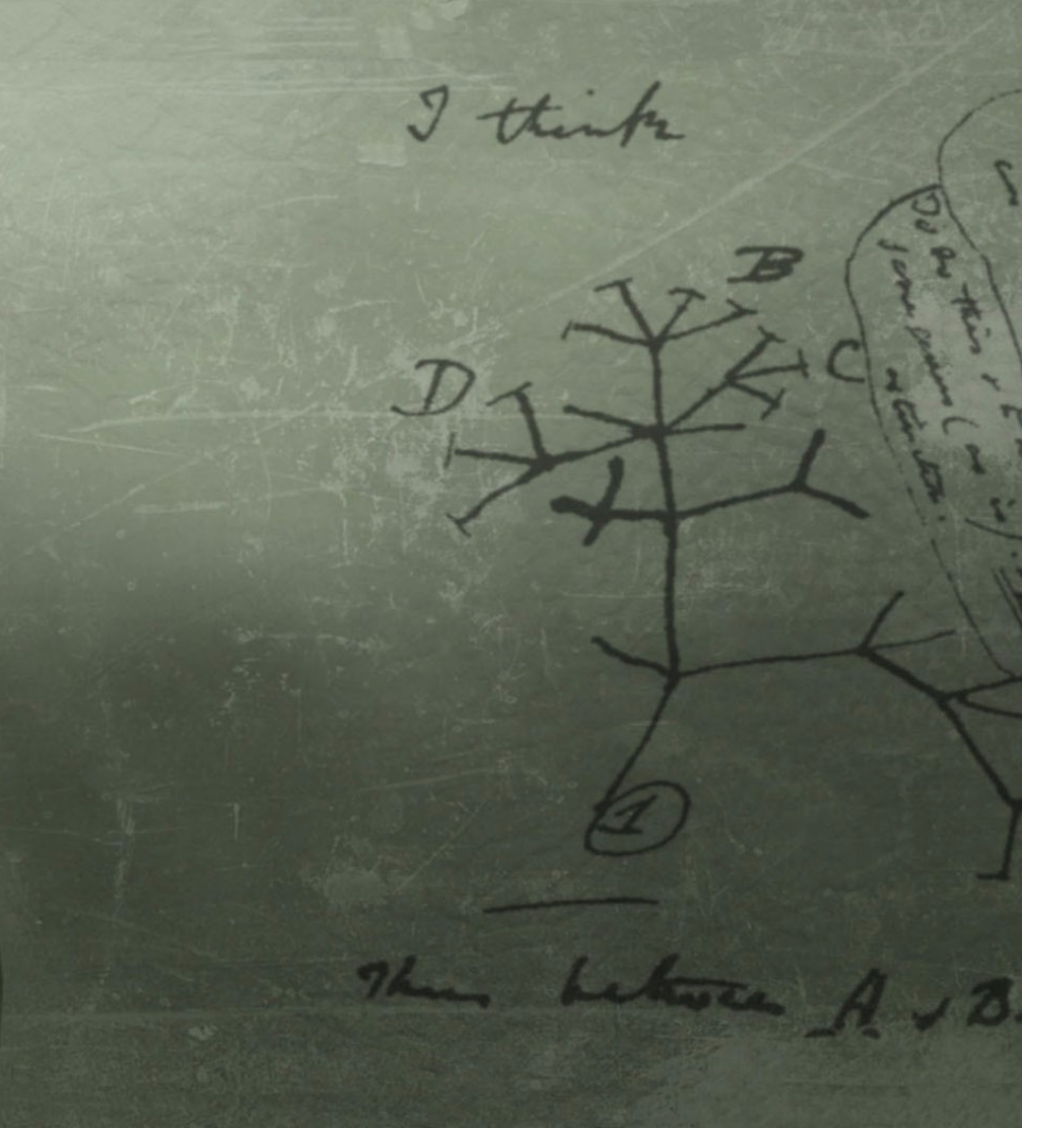
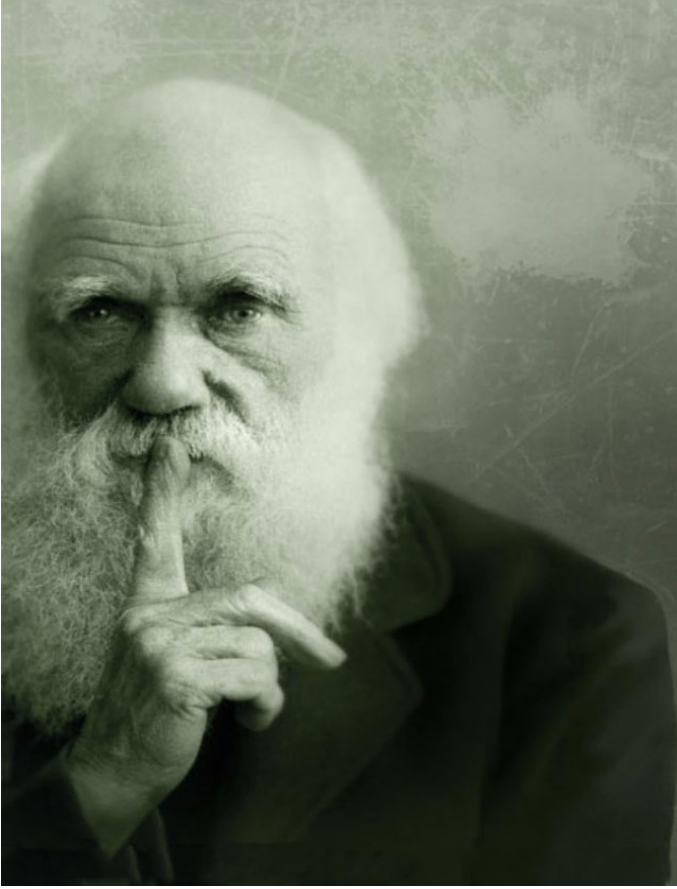
NİKOLAY OSTROVSKİ - ÇELİK BÖYLE SERTLEŞTİ

Nikolay Ostrovski Çelik Böyle Sertleşti adlı romanını 1904-1936 yıllarına sığan kısa fakat bir o kadar da mücadeleyle biçimlendirilmiş hayatını ele almıştır. Ostrovski, henüz yirmi yaşındayken ülkesinde ki iç savaşta gözlerini kaybetmiş fakat gözlerini kaybetmesi onu yıldırılmamış, partisine ve devrimci mücadelesine daha çok bağlanmıştır.

Ostrovski, romanında gençliğini, mücadeleyi ve Komünist Gençlik Birliği üyesi yoldaşlarını yazmıştır.

Bu roman Sovyet Hükümeti tarafından yazar Nikolay Ostrovski’yi Lenin nişanıyla ödüllendirmiştir.

Bu yazı ÇMB (Evrin Ağacı)'dan alınmıştır.

Evrin Teorisi'ni Çürütmek...

Bilime karşı olan insanlar, bilim insanlarının Evrin Teorisi'ni sanki bir din olarak gördükleri hayalini halk arasında pazarlarlar. Onların iddiasına göre biz evrimsel biyologlara göre evrin yaratılış mucizesidir, Darwin Tanrı'dır, günümüzde yaşayan Richard Dawkins gibi ünlü figürlerse peygamberdir. Bu iddianın komik bile olamayacak kadar saçma olması bir yana, bilim insanları evrime aşkla falan bağlı bile değildirler! Tam tersine, bilim insanları aslen görevleri olan şeyi yaparlar: Evrin Teorisi'ni yanlışlamaya ve çürütmeye çalışırlar. Hiçbir evrimsel biyolog "Aman da benim Evrin Teori'm ne kadar da ciciymiş, aman da severim ben onu!" gibi çocuksu yaklaşımlar-

la onu korumaya çalışmaz. Evrin Teorisi, diğer bütün teoriler gibi bilim insanları tarafından sürekli saldırı altındadır. Akla hayale gelmeyecek, hayatınızda görmediğiniz ve duymadığınız canlıların evrimsel geçmişlerinden tutun da, en yakından tanıdığınız canlıların en bilindik özelliklerinin evrimine kadar istisnasız her canlının her niteliğinin evrimle ilişkisi sürekli test edilir. Bu alanlarda sürekli yeni veriler ortaya çıkarmaya çalışılır. Bu yeni verilerin, Evrin Teorisi'nin bugüne kadar öngörleriyle uyumluluğu incelenir. Eğer bir tutarsızlık varsa, teori gözden geçirilir ve hatalarından ayklanır. Yoksa, veriler teoriyi destekleyen kanıtlar olarak literatüre girer.

Evrin çürütmesi için yanıp tutuşan; ancak bunu bilimsel yöntemlerle yapamayacak kadar bilime nefret duyan insanlar, evrin sayesinde edindiğimiz öngörüler ve şu anda bu alana ait bilgilerimiz ile çelişen her olası verinin, teoriyi tamamen çürüteceği sanısına da sahiptirler. Hayır, her ters veri, teoriyi çürütmez. Bazı veriler, bazı teorilerin öylesine temel varsayım veya bulgularına ters düşer ki, teoriyi tamamen bitirebilir. Örneğin yapılan bir araştırma, Evren'in başlangıcında bir tek illiğin var olamayacağını kesin bir şekilde ispatlasaydı, Büyük Patlama Teorisi ciddi anlamda sıkıntıya girerdi ve muhtemelen terk edilmek

zorunda kalınırdı (ki günümüzde giderek artan bir bilim insanı kitlesi, Büyük Patlama'nın başladığı tekilliğin bilimsel bir sorun olduğunu ve muhtemelen bir başka teorinin soruna daha iyi bir çözüm önereceğini düşünmektedir). Bir teorinin kısmen ya da tamamen çürütmesi kötü bir şey değildir. Bilim insanları için teoriler, dağlara taşlara adını yazdıkları sevdalar değildir. İşlerinin bir parçasıdır, hepsi bu. Üstelik bir teorinin kısmen ya da tamamen çürütmesi, bilim ve insanlık için iyi bir şeydir. Böylelikle var olan teorilerimizi gözden geçirerek güçlendirebiliriz ve yeni teoriler inşa ederek, önceki teorimizi çürüten verileri ve önceki teorinin açıklayabildiği verileri bir bütün olarak açıklayabiliriz.

Tabii ki söz konusu bilim düşmanları, bilimsel olarak gerçeğe yaklaşmanın önemini idrak edebilmiş kimseler değildirler. Onların aklındaki hayalindeki tek şey, bilim sayesinde mekanistik ve materyalistik bir şekilde rahatlıkla izah edebildiğimiz şeylerin (ki bu, şimdiye kadar üzerinde düşündüğümüz hemen hemen her şeydir) ortadan

kalkması, böylelikle kendilerinin şahsi inanç ve din propagandasına yer açılmasıdır. "Bak, bilimin X Teorisi Y'yi açıklayamıyor; demek ki benim inandığım Z bunu yapmış olmalı!" Buradaki mantıksızlığı görebiliyor musunuz?

Peki soralım: Evrim Teorisi'ni zora sokacak bir bulgu ne olurdu? Birkaç farklı cevap verilebilir; ancak paleontoloji (fosil bilim) alanından gidecek olursak, cevap aslında çok basit: evrimsel sürecin kademeli değişim öngörüsünü bozacak, yani "sırayı bozacak" bir fosil bulmak! Örneğin, tüm primatların tarihinin 50 milyon yıl kadar öncesine gittiğini biliyoruz. Bu primatlar içerisinde insanların (Homo cinsinin) sadece 2 milyon yıldır var olduğunu da biliyoruz. Homo cinsinin içeriğinin birçoğunu ve atalarını ve bunlarla olan evrimsel ilişkilerini de biliyoruz. Bu durumda eğer ki 90 milyon yıl öncesine ait kayaçlardan bir modern insan (Homo sapiens) fosili çıkacak olursa, Evrim Teorisi çok kritik ve sıradışı bir darbe alacaktır!

Ancak buna dair bugüne kadar hiçbir bulguya rastlanmamıştır. Elbette bulunan ve önceki öngörülerle uyuşmayan bazı fosiller, ufak tefek akrabalık ilişkilerini düzeltmemizi sağlamıştır. Sık sık, yeni keşfedilen fosiller sayesinde bazı tür gruplarının ilk evrimleştiği tarihler geriye çekilmektedir. Fakat neredeyse hiçbir zaman torun olduğunu bildiğimiz bir türün atasının var olmasından önceye ait bir fosil bulunamamıştır. Örneğin modern bir kargaya ait fosil, dinazorlardan önceki sürüngenlerin yaşadığı fosiller arasında asla bulunmamıştır! Çünkü karga, dinazorlardan evrimleşmiş olan kuşların bir üyesidir. Dinozorların daha olmadığı bir zamanda, kargaların yaşaması beklenemez. Evrim Teorisi'nin öngörüsü budur; çünkü canlılar topyekün olarak, bir anda var oluvermemişlerdir. Kademeli olarak, daha önceki atalardan evrimleşmişlerdir. Evrimin bu öngörüsü, bugüne kadar istisnasız her türde doğrulanmıştır ve hiçbir şekilde yanlışlanamamıştır. Evrim Teorisi'ni insanlık tarihinin gördüğü en güçlü teorilerden biri yapan milyonlarca unsurdan biri de zaten budur.

Sosyalistler cemaat ve tarikatlara nasıl bakıyor?

Cemaat ve tarikatlar Anayasa'ya göre yasadışıdır. AKP'lilerin iddiası şu: Türkiye'deki "laikçi düzen" cemaatleri yasakladı, ama halk cemaatleri bağrına bastı. Oysa doğrusu Türkiye'deki sömürü düzeninin, cemaatlerden yasadışı ve laikliğe aykırı olmalarına rağmen vazgeçmemesidir.

Çünkü cemaatler, yoksul halkı yönetmenin, ona boyun eğdirmenin en güçlü araçlarından biridir. Yoksullara bu adaletsiz düzen karşısında isyan etmek yerine, itaat etmeyi öğretir. Emekçilere hakkını aramak, dayanışmak yerine güçlüden, zenginden dilenmeyi öğretir. Okumak için, iş bulmak için, üç kuruş sadaka alabilmek için... Dilenen ve istediğini alamayınca da "kaderim buymuş" diyen bir halk, bu düzen için bulunmaz nimettir!

Yoksullara şükretmeyi, kanaatkar olmayı öğreten cemaatlerin her biri, aynı zamanda holdingdir, büyük bir sermaye grubudur.

Cemaatler, başta kadınlara ve gençlere yönelik olmak üzere toplumdaki gerici baskının örgütleyicisidir. Kız çocuklarını okula göndermeme kampanyalarının arkasında onlar vardır. Kadınların sosyal hayata katılmasına ve çalışmasına karşı çıkarlar. Özellikle küçük şehirlerde gençlere ve öğrencilere karşı ahlak zabıtalığına soyunurlar. Kısacası zihinlerin aydınlanmasına, kültürel ve sosyal yaşamın özgürleşmesine, kadın-erkek eşitliğine düşmandırlar.

Bu nedenle sosyalistler, cemaatleri eşit ve adil bir toplumun, emekçilerin hak arama mücadelesinin ve özgürlüklerin düşmanı olarak görür.

Sosyalistler eşit parasız eğitimi hangi kaynakla gerçekleştirecek?

Bir ülkenin yurttaşlarını yeterli derecede eğitmekten kaçınması, o ülkede siyasi iktidarın sınırlı bir zümrenin elinde olduğunun en önemli göstergesidir. Cehaletin yaygın olduğu bir toplumu yönetmek daha kolaydır. Bu toplumda, ırkçılığın, dini duyguların ve batıl inançların sömürülmesi, kırdan ağalık düzeninin hâkimiyeti, çok daha kolaydır.

Düzen partilerinin hiçbirinin programında eşit ve parasız eğitime ilişkin bir düzenleme yok. Bunun yerine küçük bir yoksul grubuna burs türü katkılar sağlayan ve sadece görüntüyü kurtarmayı amaçlayan bir sistemle "eğitimde fırsat eşitliği" sloganına sahip çıkılıyor. Üstüne üstlük, tekellere hizmet eden ve halkın çoğunu cahil bırakan eğitim sistemimiz, zaten epeyce pahalı. Zenginlerin çocuklarının devam ettiği özel okullar bile devlet tarafından büyük bir bütçeyle destekleniyor.

Eşit ve parasız eğitim hizmeti, bir bütçe sorunu değildir; her şeyden önce, sermayenin çıkarlarından bağımsız olmayı gerektiren bir tercih ve kararlılık sorunudur. Nitekim sermaye sınıfı, yıllardır devlet bütçe-sinden eğitime ayrılan payın düşürülmesine ciddi bir itiraz yöneltmemekte; eğitimin özel çıkarlar doğrultusunda örgütlenmesini planlayıp kolaylaştırmaktadır.

Emekçilerin yönetimindeki bir Türkiye'de, eşit ve parasız eğitim hizmetinin herhangi bir bütçe sorunu olmayacaktır. Üstelik bütçede temel ihtiyaçlar dışında kalan kısımlara ayrılan kaynaklar ile "örtülü kaynaklardan" sağlananlarla bu ihtiyaç sonuna kadar sağlanabilir ve toplumun tüm kesimlerine eşit ve parasız eğitim verilebilir.

bir şey üretemez. Patronun emek güçlerini kiraladığı işçiler, üretimi gerçekleştirir. Yarattıkları değer küçük bir kısmını işçilere ücret olarak veren patron, bu değer çok büyük kısmına da kendisi için el koyar. İşte bizim sömürü dediğimiz şey, işçilerin ürettiği değere patron tarafından el konulmasıdır. Kısaca anlattığımız bu durumun, yani sömürünün, kabul edilmemesi gerektiği ve pek çok kötülüğün de kaynağı olduğu besbellidir. Ama bunun patronun iyi ya da kötü insan olması ile bir ilgisi yoktur. Diyelim, herhangi bir patron, fakirlere yardım ediyor olsa, hayvanları sevse, acı olaylar karşısında iki gözü iki çeşme ağlamadan durmasa, kısacası onu tanıyanlar tarafından genellikle iyi bir insan olarak kabul edilse bile, "ben bu sömürüden vazgeçeyim" diyemez. Çünkü o zaman, kârını devam ettiremez, kendisi de patron olmaya devam edemez.

Cumhuriyet kazanımlarını sosyalistler sahiplenir mi?

Cumhuriyetin gerçekleştirdiği dönüşümler ülkemize ve ülkemiz insanına çok şey kazandırmıştır. Yüzyıllar boyunca insanlarımız saltanatın boyunduruğu altında yaşamış, dini kurallar tarafından belirlenen bir yaşam sürmüştü. Cumhuriyet ile saltanat ve hilafet kaldırılmış, tekke ve zaviyeler kapatılmış, laiklik devletin niteliği haline getirilmiş, kadınların toplumsal yaşamdaki rolünün değiştirilmesi için adımlar atılmış, ülkenin kalkınması ve ilerlemesi için önemli altyapı hamleleri yapılmış, toplumun bütününün eğitim alabilmesi için politikalar geliştirilmiştir. Bütün olarak ifade edersek, cumhuriyet kamucu, bağımsızlıkçı, aydınlanmacı bir kimlik oluşturmuştur. Şüphesiz bu kimlik kapitalist bir cumhuriyette çok ileriye taşınmamış, hatta dünyadaki ve ülkedeki sınıf mücadelelerinin seyrine bağımlı olarak içi boşaltılmış, yeri geldiğinde terk de edilmiştir. Bizim içinse bu kimlik ve söz konusu değerler insanlığın gerçek kurtuluşunu ifade eden sosyalizmin ayak bastığı zeminin ana öğelerindedir. Bu açıdan kamuculuk, bağımsızlıkçılık, aydınlanmacılık komünistlerin sahiplendiği ve daha ileriye taşıyacağı başlıklardır.

Patronların hepsi kötü müdür? Sosyalistler patronlara neden karşı?

Hangi alanda olursa olsun, bir üretimin yapılabilmesi için gerekli araçların sahibi olan, onların mülkiyetini elinde bulunduranlara "patron" diyoruz. Bu kişiler, üretim araçlarını kullanıp üretim yapmaları için başka insanların çalışmasına ihtiyaç duyar ve onların emek güçlerini belirli bir ücret karşılığında kiralar. Nedeni çok basittir: birincisi, o araçlar durduk yerde hiçbir işe yaramazlar. İkincisi, patron dediğimiz kişi, o araçları kendisi kullanıp herhangi

ŞERİAT EĞİTİMİNE HAYIR!

İktidar, eğitimde dönüşüm politikalarıyla kendi istediği dindar nesli yetiştirmek, ideolojisini gelecek nesillere aktarmak üzere adım atıyor.

4+4+4 eğitim sisteminin gelmesiyle birlikte İmam Hatip okulları 5. sınıfa kadar indirildi. Seçmeli adı altında dini dersler dayatıldı. Düşünceyi besleyen felsefe dersleri didaktik bir şekilde işlenmeye başlandı.

Pozitif bilimlerden olan Fen Bilgisi ve Matematik derslerine “din” kalıbıyla savaş açıldı. Din derslerinin saati artarken, biyoloji derslerinin saatleri azaltıldı. Yetmezmiş gibi “Cihat bilmeyen çocuğa matematik öğretmenin faydası yok” denilerek eğitimde din başat unsur haline getirilmeye çalışılıyor.

Karaman’da 45 çocuğa cinsel istismarda bulunan Ensar Vakfı ile MEB arasında protokol imzalanarak, bu vakfın okullarda seminer vermesi, sözde sosyal aktiviteler gerçekleştirmesinin önü açıldı.

Bilimsel eğitim, yeni müfredat değişikliğiyle ortadan kaldırıldı.

Evrim, biyoloji müfredatından çıkarıldı, cihad ise “değerler” adı altında müfredatta kendine yer buldu. Okullarımızda cihatçı terör örgütlerinin ideolojisinin öğretilmesi hedefleniyor.

Bizler, eşit, laik ve insanca bir yaşam istiyoruz. Aydınlanmacılığa, bilimselliğe ve insanlık tarihinin birikimlerine sahip çıkacak, geleceği kazanacağız.

Okullarımızın İmam Hatipleşmesine, gerici vakıfların-derneklerin okullarımızı teslim almasına, geleceğimizi karartmaya çalışanlara boyun eğmeyeceğiz.

Umutsuzluk çemberini kıracağız!

Şeriat eğitiminin karşında duracağız. Laik ve bilimsel eğitimden yana olan tüm arkadaşlarımızı liselerde mücadeleyi büyütmeye çağırıyoruz.

SOSYALİST LİSELİLER

“Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur.”

Harun Karadeniz

